

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 113/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 9 grudnia 2022 roku w sprawie II K 421/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego R. S. zarzut obraży prawa procesowego tj. art. 7 kpk i ściśle powiązany z nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do czynu z punktu III aktu oskarżenia poprzez błędne ustalenie, że oskarżony posiadał znaczną ilość	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>narkotyków, co doprowadziło do błędnego przyjęcia kwalifikacji z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut jest chybiony. Co do błędnej oceny dowodów, to jest on wręcz błędnie sformułowany, bo przecież oskarżony przyznał, że był w posiadaniu narkotyków opisanych w punkcie III aktu oskarżenia, nie kwestionował również ich ilości ani jakości. Nie ma zatem wątpliwości ani co do ustalenia faktycznego, że oskarżony posiadał w ramach czynu zarzuconego mu w pkt III aktu oskarżenia amfetaminę o łącznej wadze 38,31 grama netto oraz marihuanę o łącznej wadze 14,55 grama netto, nie budzi również żadnych zastrzeżeń ocena dowodów w tym zakresie (w istocie apelant zakwestionował ją tylko formalnie nie</p>				

podnosząc żadnych konkretnych zarzutów).

Zatem - skoro ilość posiadanych narkotyków i fakt ich posiadania przez oskarżonego nie jest de facto przez obrońcę kwestionowana - istota tego zarzutu sprowadza się do oceny, czy posiadanie amfetaminy o łącznej wadze 38,31 grama netto oraz marihuany o łącznej wadze 14,55 grama netto stanowi „znaczną ilość” w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zatem zarzut ten należy rozpatrywać w ramach obrazu prawa materialnego. Ponieważ błędne nazwanie zarzutu nie jest przeszkodą w jego rozpoznaniu, Sąd Okręgowy poniżej wykaże, dlaczego obrońca nie ma racji, a posiadane przez oskarżonego narkotyki stanowiły znaczną ilość i czyn ten słusznie zakwalifikowano z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

O znacznej ilości substancji

psychoaktywnej
decyduje ilość dawek
(pojedynczych
porcji), które można
z niej uzyskać,
zaś przez dawkę
należy rozumieć taką
wielkość substancji
psychoaktywnej,
jaka jest w stanie
wywołać odczuwalny
efekt działania u
pojedynczego
konsumenta. Z
utrwalonego
orzecznictwa, które
Sąd Okręgowy
podziela, wynika, że
za znaczną ilość
narkotyków należy
przejmować taką,
która w ystarcza
do jednorazowego
odurzenia się co
najmniej
kilkudziesięciu osób,
to jest **co**
najmniej 20 osób
(por. Wyrok
Sądu Apelacyjnego
w Łodzi z dnia
7 lipca 2020 roku
w sprawie II AKA
353/19, opubl. OSA/
Łdz. 2020/3/148;
Prok.iPr.
2021/7-8/30).
Również w
uzasadnieniu
postanowienia Sądu
Najwyższego z dnia
25 września 2018
roku w sprawie V
KK303/18 (opubl.
Legalis) wskazano,
że jeżeli narkotyki
posiadane przez
oskarżonego
pozwoliłyby na
odurzenie

kilkudziesięciu takich osób (a w realiach tamtej sprawy było to około 80 takich dawek), to czyn oskarżonego wyczerpał dyspozycję art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W orzecznictwie przyjmuje się, że minimalna dawka dla marihuany to około 0,17 grama, ale dawka handlowa (taka, jaka zazwyczaj jest przedmiotem transakcji) to 0,5 grama i ta ilość oddziałuje nawet na osoby uzależnione. Skoro oskarżony posiadał (w ramach omawianego czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia) 14,55 grama marihuany, to należy przyjąć, że było to co najmniej **29 dawek marihuany**

(przyjmując za dawkę porcję handlową o wadze 0,5 grama), a porcji użytkowych mogło być nawet 85 (przyjmując za minimalną dawkę psychoaktywną porcję o wadze 0,17 grama).

Niezalenie od w/w marihuany

oskarżony w ramach omawianego czynu posiadał 38,31 grama narkotyku w postaci amfetaminy. Amfetamina jest narkotykiem niebezpiecznym, tzw „twardym”, dawkę o wadze jednego grama tej substancji uznaje się za potencjalnie śmiertelną. Minimalna dawka psychoaktywna amfetaminy wynosi zaledwie 10 mg (0,01 grama), a jednorazowa dawka handlowa tego narkotyku wywołująca efekt odurzenia nawet u osób uzależnionych wynosi 0,1 grama (por. wyrok SA z dnia 19 października 2000 r., II AKa 124/00, KZS 2000, z. 11, poz. 48 i wyrok SA w Lublinie w wyroku z dnia 14 lutego 2006 r. II AKa 14/06, Lex, nr 179040). Oznacza to, że oskarżony posiadał co najmniej **383 dawek amfetaminy** (mając za dawkę porcję handlową o wadze 0,1 grama).

Zatem łącznie w ramach czynu z pkt III aktu oskarżenia **oskarżony posiadał co**

<p><u>najmniej 412 dawek narkotyków</u> (29 dawek marihuany i 383 dawki amfetaminy) – i to przy ustaleniu wielkości dawki na potrzeby osoby uzależnionej. Nie ma żadnych wątpliwości, że jest to znaczna ilość narkotyków w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zakwalifikowanie czynu z punktu III aktu oskarżenia z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i stosowne złagodzenie kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest niezasadny, co było powyżej omawiane. W związku z tym kara orzeczona za ten czyn nie nosi cech rażącej niewspółmierności.</p>		

3.2.	Zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego R. S. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do czynu z punktu V aktu oskarżenia poprzez błędne przyjęcie, że oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany za czyn z art. 178 a § 1 kk, podczas gdy zdaniem obrońcy skazanie to uległo zatarciu, co powinno prowadzić do przyjęcia kwalifikacji z art. 178 a § 1 kk zamiast z art. 178 a § 4 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut tej jest chybiony. Zgodnie z art. 108 kk dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań. Wyrokiem z dnia 17 lutego 2009 roku w sprawie VII K 1528/08 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim oskarżony został skazany za czyn z				

art. 178a § 1 kk m.
in. na karę grzywny
i zakaz prowadzenia
pojazdów
mechanicznych. To
skazanie
determinuje
(niesłusznie
podważaną przez
apelanta)
kwalifikację z art.
178 a § 4 kk w
sprawie niniejszej.
Obrońca jest w
błędnie twierdząc, że
uległo ono zatarciu.
W/w wyrok za czyn z
art. 178 a § 1 kk, choć
zapadł 14 lat temu,
nie uległ zatarciu,
albowiem nie był
jedynym skazaniem
oskarżonego z
tamtego okresu.
Oskarżony
skazywany był
również na kary
pozbawienia
wolności w
sprawach: II K
223/06 Sądu
Rejonowego w
Piotrkowie
Trybunalskim (kara
odbyta dopiero w
dniu 1 kwietnia
2013 roku) i w
sprawie II K 12/08
Sądu Rejonowego w
Pabianicach (karę
odbywał,
postanowieniem
Sądu Okręgowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
18 marca 2015
roku oskarżonego
warunkowo
przedterminowo
zwolniono z

<p>odbywania reszty tej kary).</p> <p>Zgodnie z art. 107 § 1 kk zatarcie skazania z mocy prawa następuje po 10 latach od wykonania kary pozbawienia wolności, a jak wyżej wskazano, zgodnie z art. 108 kk zatarcie wszystkich skazań może nastąpić tylko jednocześnie (nawet jedno niezatarte skazanie powoduje, że nie zacierają się wszystkie pozostałe). Oznacza to, że <u>zatarcie skazania w sprawie VII K 1528/08 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim za czyn z art. 178a § 1 kk nie nastąpiło do dnia dzisiejszego i z mocy prawa nie może nastąpić wcześniej niż w dniu 18 marca 2025 roku (10 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w sprawie II K 12/08 Sądu Rejonowego w Pabianicach).</u></p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zakwalifikowanie czynu z punktu V aktu oskarżenia z art. 178 a § 1 kk i w związku z tym obniżenie zakazu prowadzenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wnioski te nie są zasadne, albowiem kwalifikacja z art. 178 a § 4 kk jest zasadna. W związku z tym orzeczona za ten czyn kara i środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego nie noszą cech rażącej niewspółmierności i nie ma podstaw do ich łagodzenia.				
3.3.	Zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego R. S. zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut jest chybiony. Oskarżony w okresie od jesieni 2021				

<p>roku do dnia 1 lutego 2022 roku nie tylko posiadał narkotyki, ale też udzielał ich innym osobą i dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 4 kk. Zatem popełnił przestępstwa kwalifikowane z różnych podstaw prawnych przeciwko różnym dobrom prawnym. Sąd poruszał się w granicach kary od 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona na zasadzie asperacji kara łączna 2 lat pozbawienia wolności nie jawi się jako rażąco surowa i spełnia dyrektywy wymiaru kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności do 1 roku i 1 miesiąca.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Wniosek jest niezasadny, co było powyżej omawiane.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>Zawarty w uzasadnieniu apelacji obrońcy oskarżonego R. S. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do czynu z punktu IV aktu oskarżenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut tej jest chybiony, a wręcz oczywiście bezzasadny i snuty przez obrońcę w oderwaniu od wyjaśnień jego klienta, a także od wyjaśnień B. D. z rozprawy, na które apelant się powołuje. Przecież o <u>nieodpłatnym udzielaniu</u> (nie sprzedawaniu) różnym „znajomym” przez oskarżonego narkotyków wyjaśniał on sam, oraz B. D. i I. K.. Oskarżony R. S. na rozprawie wprost przyznał, że „po koleżeńsku” nieraz (a więc niejednokrotnie) nieodpłatnie</p>				

<p>częstował posiadanymi przez siebie narkotykami <u>znajomych (a więc więcej niż jedną osobę)</u>, jednym z nich był B. D. (k. 324). Potwierdził to B. D., który co prawda wycofał się z wyjaśnień z postępowania przygotowawczego – ale jedynie w tej części, w której mówił, jakoby oskarżony sprzedawał narkotyki, natomiast konsekwentnie podtrzymał swoje wyjaśnienia, że oskarżony R. S. mu ich udzielił z darmo (k. 324).</p> <p>Zatem omawiany zarzut obrońcy jest bezzasadny, wszak oskarżonemu R. S. nie przypisano sprzedaży narkotyków, a tylko ich nieodpłatne udzielenie, co jest zgodne z jego wyjaśnieniami.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Apelacja nie zawiera w tej części wniosku, ale z kontekstu zarzutów można wynioskować, że ich uwzględnienie powinno prowadzić do uniewinnienia oskarżonego R. S. od</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

czynu z punktu IV aktu oskarżenia.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek jest bezzasadny, co było powyżej omówione.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Co do oskarżonego R. S. wyrok utrzymano w mocy		

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Było to omawiane.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Zwolniono oskarżonego od		

	kosztów sądowych z uwagi na ubóstwo.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego R. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz kwalifikacja z art. 178 a § 4 kk i związane z tym rozstrzygnięcia, kara łączna.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana